

Nº. 106. ANY VIII.
Barcelona 1 de juny
del 1952.

Portantveu del C.C.
del P.S.U. de
Catalunya.

CEDOC
FONS
A. VILADOT

COMENTARIS

Per Joan Comorera, Secretari General
del Partit Socialista Unificat
de Catalunya.

El Congrés Eucaristic

InterNAZional.- Les jornades del XXXV Congrés Eucaristic InterNAZional han acabat. Quina ha estat la veritable fesomia de l'Olinipiada Negra, segons l'acudit popular?

Un sol objectiu han tingut els organitzadors del Congrés: consolidar a l'interior i a l'exterior el règim feixista de Franco i Falange. "Barcelona, Espana entera y, mas aun el mundo todo - ha escrit el sacerdot José Maria Bulart, en "La Vanguardia" botiflera del 31 de maig - pueden admirar en este grandioso XXXV Congresos Eucaristico InterNAZional la fe de un gobernante catolico y la devocion filial a la Eucaristia de un ~~farxixista~~ fervoroso Caudillo Cristiano". Un "caudillo cristiano" protegit per una guardia ~~mar~~ de moros infidels i nalcit per les ombres de dos milions de vides sacrificades a les ambicions i cobejances d'una església i d'unes castes que ensenyen encara a les escoles un dels manaments de la llei de Deu: "no nataràs".

L'han assolit aquest objectiu?

La policia neteja el terreny. El terror és permanent a Catalunya. En el curs, pero, dels inacabables dies de maig, els terroristes s'han superat. Garbellaren el "fitxer", tresor fabulos, car la majoria dels catalans majors de 30 anys ha passat per les presons, camps de concentració i batallons de treball forçat franquistes. Marcaren amb creu vermella els "periligosos", els innombrables "periligosos", doncs quin català pel sol fet d'ésser català, de parlar i sentir en català, de no voler ésser botifler ni estimar ni col.laborar amb els botiflers, no és "rojo-separatista"? La policia local, reforçada per milers d'agents importants expressament, sorti al carrer. Desenes de milers de famílies catalanes foren "visitades". Milers de catalans "suspectes" foren empresonats "preventivament". Quants? Tenen que això només es sabrà quan el poble ~~alliberat~~ alliberat pugui veure els arxius de l'Estat espanyol. Les famílies millor lliurades de la "razzia" reberen, pero, consignes severes: obeir totes les ordres, no conentar res, no parlar amb ningú de la visita policial. Especialment s'accentua aquesta darrera ordre, car el principi jesuític i bàsic del règim franquista és el silenci obligatori: que ningú no sàpiga res, que ningú no parli de res. La policia vetlla anorosament, devotament, en el "reino catolico" de Franco i de Monsenyor Modrego.

A l'hora "H", la premsa, la radio, els cinemes, les trones, els confessoraris, els verticals, els botiflers de l'Ajuntament engegaren la traca. Sense humilitat, sense vergonya i, és clar, "con rara unanimidad". Monsenyor Modrego - "obispo castrense" aficionat a catequitzar el "Salon Rosas" - obri la

capítol de l'obra de pintures per a construir "las viviendas del Congreso". El Comitè organitzador ordenà el cens de les cambres disponibles en les cases particulars i l'acabament de dos grans hotels en construcció, car al menys a dos milions de catòlics - tants com vides mortes té danunt la consciència el "caudillo cristiano" - 500.000 dels quals serien estrangers; vindrien a Barcelona. La na d'obra en atur, tot el peonatge de coves i barraques - el Congrés ha estat una benedicció per als "prestamistes" de la "tracta de blanques" - fou nobilitzada pels botiflers de l'Ajuntament. Netja de carrers i avingudes cèntriques. Enllumenat de festa major: Catedral, Sagrada Família, Palau Nacional; esglésies, convents, banques, edificis públics, cases particulars de les Rambles, Plaça de Catalunya, Passeig de Gràcia, Balnes, Muntaner, etc. Banderes "rojo y guàrdia" de paret a paret. Crucifixio total de Barcelona: creus monumentals a les façanes dels bancs - temples d'anor cristià -, esglésies, edificis públics, creus de balco i les tres creus gegants simboliques: Plaça de Catalunya, Diagonal, Tibidabo. Construcció de la Plaça de Pius XII, davant del Palau de Pedralbes - el poble l'ha batejat totseguit Plaça del Bolet, car l'altar baluerna aixecat allí s'assenbla, efectivament, al bolet tant fanos ara a Barcelona. Una disbauxa! Disbauxa tant bescantada que els botiflers de "La Vanguardia" comentaren amargament: ningú no diu res quan s'esmercen milions en traques, en curses de braus, en futbol i es preten blasmar un Ajuntament que ret homenatge a l'Eucaristia amb els diners públics? Comentari revelador que coincideix amb el tancament de dues sales de l'hospital Santa Creu per manca de cabals.

I es feren públics els primers "ordeno y nando" del "caudillo". Ordre als comerços de comprar l'estampa de la "Moreneta", patrona celestial del Congrés. Ordre als taxistes de pintar les cafeteres venerables i de posar-se uniformes nous. Ordre als veïns de preparar banderes "espanyoles" i del Congrés sobreposades i de penjar-les els dies nagnes. Ordre d'allotjament per a "peregrins". Ordre de crenar les moltes barraques properes a la Plaça del Bolet i de traslladar llurs ocupants al "ghetto" de Can Tunis. Ordre de procedir a un assaig general de lluns i banderes el diumenge 25 de maig.

L'assaig general espardi a nonsenyor Modrego i al "caudillo". Milers de fulls clandestins feren conèixer l'opinió veritable del poble català. Per Sant Pere Màrtir flanejà una gegantina bandera catalana. Innonbrables banderes "espanyoles" en carrers, places i avingudes penjades pels botiflers de l'Ajuntament i un nombre acceptable en els barris rics. Algun que altre balco enbanderat en els barris populars. Gairebé cap "Moreneta" i escadusseres banderes "espanyoles" en comerços i oficines. Enllumenat enllernador en places, carrers i avingudes cèntriques, en esglésies i edificis públics. Fosca normal en els barris populars. Assaig catastròfic nereixedor d'un consell de guerra urgent!

El consell de guerra analitzà tres problemes: com acabar amb fulls i banderes "rojo-separatistas", com trencar la resistència passiva dels barcelonins, com omplir el buit deixat per la manca gairebé completa de visitants estrangers i per la quantitat relativament petita de visitants espanyols. Es prengueren mesures i es donaren ordres. Nova gar-

bellada del "fitxer" i multiplicació dels empresonats "preventius". Telegrams circulars ordenant la concentració a Barcelona del màxim possible de falangistes i requetés. Ordre circular als alcaldes comercians de Catalunya de transportar a Barcelona, de grat o per força, un nombre proporcional de veïns. Mobilització general de policies i urbans, de falangistes i requetés, amb ordre de visitar botigues i oficines, fàbriques i tallers i pisos, un a un. Ordres, més ordres. Exhortacions pietoses!

Gran pànic a Barcelona des de les primeres hores del 27! Conegueren l'arribada de 5.000 guardies armats i altres grups de bofies "politics i socials" i del tirà Franco, el migdia, a la Porta de la Pau, on els botiflers de l'Ajuntament aixecaren dos arcs de triomf de cartó - símbol del règim. La coacció donà un fruit. Els botiguers compraren a correu l'estampa del Congrés i l'exposaren a les vidrieres. I per bé que molts veïns no sucumbiren a la por, molts d'altres penjaren llençols i cobrellits o posaren, simplement, una creueta feta amb herbes domèstiques. Monsenyor Modrego i el "vicaudillo" aconseguiren, doncs, canviar la fesonia externa de Barcelona. Un bon "argument" va ésser, també, la desfilla en uniforme dels falangistes arribats en canions de Madrid, Saragossa i València, des de llurs campanents de Montjuich. Car Barcelona no ha pas oblidat les monstruositats comeses pels falangistes després del trist 26 de gener del 1939.

Vol dir això que el Congrés ha estat un fracàs? No. El Congrés, en tant que manifestació religiosa, fou un èxit, com va ésser un fracàs en tant que manifestació política. Les dues coses que els organitzadors havien lligat, religió i règim, els creients i el poble les deslligaren.

Això explica la manca sorprenent de catòlics estrangers. Els catòlics estrangers no han admès la identificació del catolicisme amb el franquisme. Els catòlics estrangers no han admès que el Congrés fos la reivindicació internacional del franquisme, la pedra fonamental del neofeixisme a Europa occidental i a Amèrica. I s'han abstingut de venir, uns i altres, com l'escriptor catòlic francès, François Mauriac, ha explicat publicament que no podien ni volien adherir-se a una especulació feixista del sentiment religiós. Les xifres de "La Vanguardia" botiflera en són la prova. Han vingut un miler de nordamericans, uns 600 d'Argentina i Uruguai, uns 200 de Centre-Amèrica, uns quatre milers de Francesos, belgues, i holandesos i l'anglès i l'anglesa que hom veu per tot arreu. Cap brasiler. Ni alenany, ni suïssos, ni italians, ni portuguesos. Alguns supervivents de l'hecatombe feixista de Centre-Europa. No s'ha vist cap personalitat catòlica científica, literària, filosòfica, artística, política. En fet, d'estrangers, dues personalitats són encara hostes dels falangistes i botiflers: l'ex general Anders, cap feixista polonès i Von Papen, l'home de Hitler despenjat de la forca de Nuremberg pel papa i els banquers nordamericans. Dos símbols! Els catòlics estrangers encerclen amb cordó sanitari el règim franquista.

Això explica la no vinguda de milers de catòlics d'Espanya i, sobretot, d'Euzkadi, malgrat haver-ho promès. Són a milers les famílies que havien ofert aixopluc a "peregrins"

que no s'han presentat. Son a milers les cambres d'hotels i dispeses inocuades. Els dos grans hotels acabats suara, no-
nès tenien un terç de cambres llogades el 28. I "La Vanguardia" del mateix dia 28 publicà 47 anuncis de dispeses ofe-
rint allotjament a "congresistas". Tantmateix, molts milers
d'espanyols i de catalans conaricans vingueren a Barcelona,
uns de grat i altres per força. La capacitat d'absorció de
Barcelona, però, no fou ofegada per l'allau anunciada, ni molt
menys.

Això explica la discordança entre els actes polítics
i els religiosos. Els actes genuïnament religiosos - arribada
Tedeschini, la comunio general, la consagració en sèrie de
nous sacerdots a l'Estadi de Montjuich, la processó i la mis-
sa de clausura oficiada pel llegat del papa - foren verita-
bles mobilitzacions de massa en el si de la qual, compte fet
d'especuladors i hipòcrites, de tafaners i badocs, de falan-
gistes enregimentats, de bisbes i sacerdots, de fràres i mon-
ges i majordomes i nebots i nebodes, vibrava un nucli poderós
de creients sincers. Car seria orb ignorar que el catolicis-
me té encara a Catalunya i a Espanya, arrels profundes. Els
actes polítics, però - arribada del tirà, concentració "laboral"
a Montjuich, "Frente de Juventudes", revista militar - fracas-
saren sorollosament. Per un "orden y mando" les fàbriques,
tallerets, oficines i comerços tancaren el 27 des de les 10
del matí a dos quarts de cinc de la tarda, per tal que els
"productores" anessin a rebre Franco. Un altres "orden y
mando" indicava els llocs de concentració dels "laborantes".
El fracàs fou terrible, car als assenyalats només es presen-
taren els "jerarquies", alguns tècnics i els burgesos més te-
morencs de controls i de revisions tècnico-econòmiques. Els
obrers se n'anaren a casa. I Franco, una vegada passats els
rengles espessos dels frenètics falangistes, es posà al bell
mig de la guardia mora, protectora del "reino catolico",
imatge corprenedora d'un cinc d'espases, se'n anà sense més
històries seguint un itinerari guardat per totes les forces
disponibles a Barcelona, al Palau de Pedralbes - vengué la ca-
ra de vinagres de Franco en la foto publicada per "La Van-
guardia botiflera. A la concentració "laboral" del dijous
hi assistiren els falangistes - batalló polonès del Con-
grés -, uns milers de malcarats burgesos i uns milers de
"lumpen" arreplegats per ci per llà, tot just per a omplir
"honorablement" el passeig central de Montjuich i això mal-
grat que un altre "orden y mando" tancà fàbriques i tallers,
comerços i oficines, em migdia. Els obrers amb les famílies
se n'anaren a les pinedes i fonts del Tibidabo. El "Frente
de Juventudes" presentà oficialment deu mil joves unifor-
mats, la immensa majoria importats, amb la qual cosa palesa-
ren que a Catalunya el "Frente" és més aviat cadavèric. La
revista militar posà de relleu dues coses que ja sabien: que
els catalans som refractaris a l'espectacle militar i que
l'exèrcit segueix essent un exèrcit colonial i de "pronun-
ciamiento".

Finita la comèdia. Ara vindrà l'hora dels comptes,
dels gens, de la responsabilitat, de la reflexió. Els comp-
tes del "gran capità" a presentar pels botiflers de l'Ajun-
tant. Els comptes de la burgesia de Barcelona i "provin-
cia" que ha de pagar car l'honor d'ésser "cap i casa" de

la "cristiandad": 100 milions de pessetes, o més ? Els comp-
de nonsenyor Modrego que va demanar 100 milions i diu no ha-
ver-ne rebut més que 8. I el compte dels veritables catòlics
catalans i espanyols a presentar a un clergat trabucaire, ig-
norant i immoral.

Els jocs son fets, com diuen els francesos. L'Església
catòlica espanyola s'ha identificat amb el règim terrorista,
feixista, un règim que imposa salaris de fam als obrers i
l'esclavatge dels sindicats verticals, rendes feudals als pa-
gesos, misèria inimaginable als jornalers de la terra, stra-
perlos de tota mena a fabricants i comerciants, un règim que
provoca la guerra santa contra la Unió Soviètica i les demo-
cràcies populars per saber que la pau durable seria la seva
fi: un sepulcre blanquejat. Els catòlics catalans saben que
l'Església espanyola s'identifica amb un règim incompatible
amb Catalunya, amb un règim que ens orpimeix, ens vexa, ens
priva de tot dret i llibertat, un règim sàdic que fins a
l'interior dels temples imposa una llengua estrangera. Els
catòlics espanyols saben que l'Església oficial considera
incompatibles catolicisme i democràcia, catolicisme i Repu-
blica, catolicisme i llibertat i progrés i benestar i cultu-
ra; que per a sempre més cal acceptar la tirania d'unes cas-
tes tradicionals que han disbauxat immensos patrimonis secu-
lars: militar, aristocràtica, clerical.

El Sol de la veritat llueix ara per a tothom.

L'Església espanyola ha sembrat vents i recollirà
tempestes!

AJUT A "TREBALLS".

Sirius, 25 pessetes.

Coreà, 25 ,,

Mercè, 25 ,,

.....

Obrers, patriotes, ajudeu-nos !